

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ηλεκτρονική επιτήρηση σε υπόδικους, κατάδικους και κρατούμενους σε άδεια»

Με την αριθ. 64062/27.9.2012 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνεστήθη ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή για την επεξεργασία σχεδίου νόμου για τα μέσα ηλεκτρονικής επιτήρησης σε υπόδικους, κατάδικους και κρατούμενους σε άδεια. Με την ίδια απόφαση ορίστηκε ότι η Επιτροπή όφειλε να περατώσει το έργο της μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2012. Με την αριθ. 90770/1.11.2012 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η προθεσμία αυτή παρατάθηκε μέχρι την 14η Δεκεμβρίου 2012.

Το πλαίσιο εντός του οποίου κινήθηκε η Επιτροπή, όπως καθορίστηκε με τη σχετική υπουργική απόφαση, περιλάμβανε τρία πεδία αναφοράς, ένα από τον χώρο της ποινικής δικονομίας, ένα από τον χώρο του ουσιαστικού ποινικού δικαίου και ένα από τον χώρο του σωφρονιστικού δικαίου. Ζητούμενο για την Επιτροπή ήταν να εισηγηθεί τρόπους εφαρμογής της ηλεκτρονικής επιτήρησης στο πλαίσιο των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού, της απόλυσης υπό όρο και των αδειών κρατούμενων με σκοπό την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης.

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα

Με την προσθήκη στον Ποινικό Κώδικα του άρθρου 110 Β εισάγεται ο θεσμός της απόλυσης καταδίκων υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 283Α Κ.Π.Δ.. Σκοπός του θεσμού αυτού είναι να συμβάλει στην αποσυμφόρηση των φυλακών από ήδη κρατούμενους σε αυτές καταδίκους χωρίς κινδύνους για τη δημόσια ασφάλεια.

Κατά τα οριζόμενα στην πρώτη παράγραφο η απόλυση του παρόντος άρθρου δύναται να χορηγηθεί μόνο σε κατάδικο που εκτίει ποινή πρόσκαιρης ή ισόβιας κάθειρξης, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα. Το δικαίωμα για χορήγηση της απόλυσης του παρόντος άρθρου προηγείται χρονικά σημαντικά σε σχέση με την απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 105. Επίσης, σε αντίθεση με την απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 105, η απόλυση του άρθρου αυτού προϋποθέτει προηγούμενη αίτηση του καταδίκου και δεν εξετάζεται από το Δικαστικό Συμβούλιο αυτεπαγγέλτως. Ωστόσο, ρητά αποκλείεται η απόλυση καταδίκων υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, στις περιπτώσεις των κακουργημάτων του άρθρου 23 του ν. 4139/2013, των άρθρων 187, 187 Α, 336, 338, 339 παράγραφος 1, περίπτωση α' και β', 342 παράγραφοι 1 και 2, 348 Α παράγραφος 4, 351 Α παράγραφοι 1, περίπτωση α' και β' και 3, 380 παράγραφοι 1 εδάφιο δεύτερο και 2 και 299 παράγραφος 1, εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, δεν αναγνωρίστηκαν, κατά την επιμέτρηση της επιβληθείσας ποινής, ελαφρυντικές περιστάσεις, λόγω της ιδιαίτερα μεγάλης κοινωνικής απαξίας και σοβαρότητας των συγκεκριμένων εγκλημάτων.

Στη δεύτερη παράγραφο ορίζεται ο ελάχιστος πραγ-

ματικός χρόνος παραμονής του καταδίκου στο κατάστημα κράτησης, προκειμένου ο κατάδικος να αποκτήσει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για την απόλυση του παρόντος άρθρου. Οι χρονικές προϋποθέσεις έκτισης (παρ. 1) και ο ελάχιστος πραγματικός χρόνος παραμονής στο σωφρονιστικό κατάστημα (παρ. 2) πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά.

Στην τρίτη παράγραφο ορίζεται ότι ο απολυθείς κατ' άρθρο 110 έχει το δικαίωμα να εξέρχεται της οικίας του προκειμένου να εργάζεται, να εκπαιδεύεται, να καταρτίζεται επαγγελματικά, να συμμετέχει σε προγράμματα συντήρησης ή απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ ή και να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που του έχουν υποβληθεί. Οι προαναφερόμενες έννοιες θα πρέπει να ερμηνεύονται με ευρύτητα έτσι ώστε να εντάσσονται σε αυτές όλες εκείνες οι δραστηριότητες που δύνανται να συνιστούν μία επωφελή για τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του καταδίκου ενασχόληση. Επίσης ορίζονται οι διαδικασίες και τα αρμόδια όργανα για τον προσδιορισμό, την τροποποίηση του προγράμματος απουσίας από την οικία και την επιβολή και τροποποίηση λοιπών υποχρεώσεων. Δεν τίθεται ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση της απόλυσης του παρόντος άρθρου η προηγούμενη εύρεση εργασίας, η ένταξη σε πρόγραμμα εκπαίδευσης κ.λπ.. Μετά από τη χορήγηση της απόλυσης, όλα τα παραπάνω θέματα ρυθμίζονται με εισαγγελική διάταξη προκειμένου να εξασφαλίζεται η δυνατότητα ευέλικτης προσαρμογής στις ανάγκες του εκάστοτε απολυθέντος καταδίκου.

Με την εισαγωγή ενός ενδιάμεσου σταδίου έκτισης της ποινής επιδιώκεται η σταδιακή και ομαλή μετάβαση για τον κατάδικο από το καθεστώς στέρησης της ελευθερίας στην ελεύθερη κοινωνική ζωή. Το προσαρμοσθέν τεχνικό μέσο, οι υποχρεώσεις διαμονής, το προς τήρηση καθημερινό πρόγραμμα συνιστούν μία διαρκή υπενθύμιση στον κατάδικο ότι οφείλει να συμπεριφέρεται σύννομα και να τηρεί της υποχρεώσεις του.

Παράλληλα, με την εργασία, την εκπαίδευση κ.λπ. και τον προκαθορισμό (με βούλευμα ή διάταξη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών) του ημερησίου και εβδομαδιαίου προγράμματός του, ο κατάδικος αποκτά μια ζωή δομημένη σε δικαιώματα και υποχρεώσεις σε καθεστώς ελευθερίας γεγονός που του δίνει νέα κίνητρα για την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του και την απόκτηση αυτοπεποίθησης. Στις παραγράφους 4 και 5 ορίζονται οι λόγοι δυνητικής ανάκλησης και υποχρεωτικής άρσης της χορηγηθείσας απόλυσης του παρόντος άρθρου. Δυνητικοί λόγοι ανάκλησης είναι οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 4 και υποχρεωτικοί λόγοι άρσης της απόλυσης οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 5, οι οποίοι προϋποθέτουν την αμετάκλητη καταδίκη για ποινικά αδικήματα. Το Συμβούλιο, στην περίπτωση των δυνητικών λόγων ανάκλησης, οφείλει κατ' αρχάς να εξετάζει τη δυνατότητα μη ανάκλησης της χορηγηθείσας απόλυσης διά της επιβολής πρόσθετων υποχρεώσεων στο κατάδικο, την τροποποίηση των υφιστάμενων υποχρεώσεων του και του προγράμματος απουσίας του από τον τόπο περιορισμού του, την αλλαγή αυτού κ.λπ.. Μόνο εάν πιθανολογείται ότι ο κρατούμενος δεν θα τηρήσει εκ νέου τις υποχρεώσεις του ανακαλείται η χορηγηθείσα απόλυση.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται η υποχρεωτική άρση της απόλυσης, ενόψει των σοβαρών συνεπειών που συνεπά-

γεται για την εκτιώμενη ποινή η τέλεση των παραπάνω πράξεων, προκρίνεται οι συνέπειες να επέρχονται μετά τη νέα αμετάκλητη καταδίκη, παρά το ενδεχόμενο να δημιουργείται «χρονική ασυνέχεια» μεταξύ της απόλυσης κατ' άρθρο 110B και της απόλυσης υπό όρο κατ' άρθρο 105.

Ο κατάδικος έχει υψηλό κίνητρο να τηρήσει τις υποχρεώσεις του και να συμπεριφέρεται νόμιμα, σε διαφορετική περίπτωση ο κατάδικος διατρέχει τον κίνδυνο να επιστρέψει στο κατάστημα κράτησης με δυσμενείς για τον ίδιο συνέπειες. Ταυτόχρονα ο κατάδικος αναμένει - σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα - την κρίση του Δικαστικού Συμβουλίου για τη χορήγηση της απόλυσης υπό όρο κατ' άρθρο 105, η οποία σε σημαντικό βαθμό θα εξαρτηθεί από τη συμπεριφορά που επέδειξε κατά το χρόνο δοκιμασίας του.

Σε κάθε περίπτωση η εν γένει διαγωγή του καταδίκου λαμβάνεται υπ' όψιν, ανεξαρτήτως αμετάκλητης ή μη καταδίκης, από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών κατά την έκδοση βουλεύματος για τη χορήγηση ή μη της απόλυσης υπό όρο κατ' άρθρο 105.

Με την παράγραφο 6 ρητά ορίζεται ότι η απόλυση του παρόντος άρθρου δεν παρατείνεται πέραν του χρόνου ενεργοποίησης του δικαιώματος του καταδίκου να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 105. Η απόλυση συνεπώς του παρόντος άρθρου συνιστά ενδιάμεσο στάδιο έκτισης της ποινής. Προηγείται αυτής ο εγκλεισμός και έπεται αυτής η απόλυση κατ' άρθρο 105 επ. Σε κάθε περίπτωση, η επιτυχής έκτιση του χρονικού διαστήματος της απόλυσης του παρόντος άρθρου λαμβάνεται υπ' όψιν από το Δικαστικό Συμβούλιο προς όφελος του καταδίκου κατά τη λήψη της απόφασης περί χορήγησης ή μη της απόλυσης υπό όρο κατ' άρθρο 105.

Επιπλέον με την εισαγωγή αυτού του ενδιάμεσου σταδίου διευκολύνεται και γίνεται ασφαλέστερη η κρίση του Δικαστικού Συμβουλίου που διατάσσει την απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 105 επ. , καθόσον δίνεται η δυνατότητα να διαπιστωθεί και να εκτιμηθεί η συμπεριφορά του καταδίκου σε συνθήκες δοκιμασίας εκτός καταστήματος κράτησης.

Με την παράγραφο 7 τίθεται η υποχρέωση της κατ' απόλυτη προτεραιότητα εκδίκασης των αξιόποινων πράξεων που τελέστηκαν από τους απολυθέντες, προκειμένου να εξασφαλιζέται κατά το δυνατόν χρονική συνέχεια κατά την έκτιση των ποινών.

Στο άρθρο 110 Γ ρυθμίζεται η διαδικασία για τη χορήγηση και την ανάκληση της απόλυσης κατ' άρθρο 110 Β. Αρμόδιο είναι το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής.

Οι προϋποθέσεις χορήγησης της απόλυσης κατ' άρθρο 110B είναι οι ίδιες με εκείνες της απόλυσης κατ' άρθρο 105 (βλ. παρ. 1 εδάφιο 3). Ως κανόνας τίθεται η χορήγηση της απόλυσης κι ως εξαίρεση η, με ειδική αιτιολογία αναφερόμενη στη διαγωγή του καταδίκου και τον κίνδυνο τέλεσης νέων αξιόποινων πράξεων, απόρριψη της αίτησης. Στην παράγραφο 3 αναγνωρίζεται υποχρέωση προηγούμενης κλήτευσης του καταδίκου πριν από τη συνεδρίαση του δικαστικού συμβουλίου, που θα αποφασίσει για την ανάκληση της απόλυσης.

Ο θεσμός της απόλυσης υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση εισάγεται και στο δίκαιο ανηλίκων. Λόγω της ανηλικότητας των δρα-

στών, το σύνολο των ρυθμίσεων διέπεται από την αρχή της επιείκειας. Ο ανήλικος έχει το δικαίωμα να απολυθεί υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση νωρίτερα σε σχέση με τους ενηλίκους. Η υποχρεωτική έκθεση τόσο της κοινωνικής υπηρεσίας του ειδικού καταστήματος κράτησης νέων όσο και της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων στοχεύει στο να θέσει στη διάθεση του Δικαστηρίου Ανηλίκων όσο το δυνατό πληρέστερες πληροφορίες για τον ανήλικο. Επίσης με τις εκθέσεις τους οι αρμόδιες υπηρεσίες δύνανται να προτείνουν στο Δικαστήριο Ανηλίκων περιορισμούς και υποχρεώσεις που θα πρέπει να υποβληθούν στον συγκεκριμένο απολυόμενο ανήλικο κατά την απόλυσή του, προκειμένου να μην τελέσει νέες αξιόποινες πράξεις. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η συστηματικότερη ενασχόληση των αρμόδιων υπηρεσιών με τους ανήλικους κρατούμενους ήδη από τις πρώτες ημέρες του εγκλεισμού τους.

Κατά τα λοιπά οι διατάξεις εναρμονίζονται με τη λογική των διατάξεων της απόλυσης υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού των ανηλίκων και της απόλυσης υπό όρο για ανήλικους κατ' άρθρο 129.

Με το άρθρο 173 Α εισάγεται νέα ποινική διάταξη που καθιστά αξιόποινη πράξη την παραβίαση του περιορισμού κατ' οίκον με ηλεκτρονική επιτήρηση, σε αντιστοιχία με την ισχύουσα για την απόδραση διάταξη του άρθρου 173. Κρίθηκε, όμως σκόπιμο, εν όψει του αποσπασματικού χαρακτήρα του ποινικού δικαίου και της απαγόρευσης της αναλογικής εφαρμογής διατάξεων προς θεμελίωση του αξιοποίνου να διατυπωθεί μία ειδική ποινική διάταξη προσαρμοσμένη στις ιδιαιτερότητες της ηλεκτρονικής επιτήρησης. Καθίστανται αξιόποινες τόσο η με πρόθεση κάθε είδους επέμβαση στο σύστημα ηλεκτρονικής επιτήρησης, όσο και η ίδια η διαφυγή του καταδίκου που εκμεταλλεύεται τυχόν τεχνικές βλάβες και προβλήματα της ηλεκτρονικής συσκευής ή του ηλεκτρονικού συστήματος επιτήρησης. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται: α) στον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, ως περιοριστικό όρο, β) στην απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και γ) στη χορήγηση άδειας από κατάσταση κράτησης με τον όρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης των κινήσεων. Η βαρύτητα των προβλεπόμενων ποινών είναι η ίδια με αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 173.

Στην περίπτωση του άρθρου 182 παρ. 3 η ποινική αντιμετώπιση είναι ηπιότερη σε σχέση με αυτή που προβλέπεται από το άρθρο 173 Α, διότι εν προκειμένω ο δράστης δεν επιδεικνύει συμπεριφορά που στοχεύει στη διαφυγή από την ηλεκτρονική επιτήρηση. Η βαρύτητα των προβλεπόμενων ποινών είναι η ίδια με αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 182 παρ. 1.

Η επιτροπή αποφάσισε το άρθρο 1 κατά πλειοψηφία. Η άποψη της μειοψηφίας ήταν ότι η εισαγωγή της ηλεκτρονικής επιτήρησης στο πλαίσιο μιας «άλλης» απόλυσης υπό όρο που θα προηγείται της μέχρι τώρα γνωστής πρόωρης αποφυλάκισης των άρθρων 105 επ. Π.Κ. και θα χορηγείται πριν από τη συμπλήρωση των καθορισμένων χρονικών ορίων της, δηλαδή με τη μορφή ενός προσταδίου της απόλυσης υπό όρο, θα συρρικνώσει ουσιαδώς ή θα αδρανοποιήσει ή θα αποτρέψει την εικαζόμενη μελλοντική εφαρμογή άλλων σημαντικών θεσμών μεταχείρισης των κρατούμενων σε καθεστώς περιορισμένης ε-

λευθερίας (όπως είναι οι άδειες απουσίας και ημιαλεύθερης διαβίωσης) αν δεν συνδυαστεί με αναθεώρηση των χρονικών ορίων εφαρμογής τους. Επίσης, θα αφήσει ανοικτό το ενδεχόμενο ανακολουθιών στη μεταχείριση των κρατουμένων που βρίσκονται «καθ' οδόν προς την ελευθερία» (π.χ. να χορηγείται απόλυση με ηλεκτρονική επιτήρηση αλλά να μη χορηγείται η «παραδοσιακή» απόλυση υπό όρο και να εκτίεται εντός της φυλακής το τελευταίο τμήμα της ποινής, αναιρώντας κάθε βάση ή μη προσδοκία σταδιακής ομαλής επανόδου των καταδικών σε συνθήκες ελεύθερου κοινωνικού βίου). Επιπλέον, η μειοψηφία υποστήριξε ότι η προσθήκη της ηλεκτρονικής επιτήρησης στο πλαίσιο της εκτέλεσης των ποινών διευρύνει τις κατασταλτικές επιλογές του ποινικού οπλοστασίου με έναν ιδιαίτερα επαχθή για την προσωπική ελευθερία τρόπο, δυνητικά ή πραγματικά εξίσου προσβλητικό της προσωπικής ελευθερίας με τον εγκλεισμό στα καταστήματα κράτησης, χωρίς να εγγυάται ότι θα συμβάλλει στον περιορισμό του φαινομένου του υπερπληθυσμού των φυλακών ή του συνωστισμού των κρατουμένων με τη μείωση του αριθμού των καταδικών. Σύμφωνα με τη διεθνή εγκληματολογική βιβλιογραφία η προσθήκη νέων ποινικών μέτρων συνεπάγεται το φαινόμενο της επέκτασης του ιστού του ποινικού ελέγχου ("net widening"). Αυτό αποτελεί κατά μια άποψη ανεπιθύμητο αποτέλεσμα ή παρενέργεια των πολιτικών για αποσυμφόρηση των φυλακών και μείωση της χρήσης της φυλάκισης και κατά άλλη άποψη -ενδεχομένως σκοπίμο- αποτέλεσμα εκ φύσεως συνυφασμένο με τις ίδιες πολιτικές. Σε κάθε περίπτωση, εν ολίγοις σημαίνει ότι τα νέα μέτρα αντί να διεκδικούν ένα μέρος του πληθυσμού που βρίσκεται στις φυλακές, επιβάλλονται σε πρόσωπα που, αν τα μέτρα αυτά δεν υπήρχαν, δεν θα κατέληγαν σε αυτές (ενώ με τα ίδια μέτρα αυξάνεται η πιθανότητα να οδηγηθούν και αυτά εκεί). Συνεπώς, συνολικά το σύστημα όχι μόνο δεν ελαφρύνεται, αλλά αντιθέτως επιβαρύνεται.

Η μειοψηφία επικαλέστηκε τις προτάσεις που συζητήθηκαν στην Επιτροπή για την αναθεώρηση του Σωφρονιστικού Κώδικα (2010-2011) για την αντιμετώπιση χρόνιων και σοβαρών προβλημάτων των καταστημάτων κράτησης, ένα από τα οποία είναι ο υπερπληθυσμός ή συνωστισμός των κρατουμένων, υποδικών και καταδικών. Η σημαντικότερη από τις προταθείσες καινοτομίες από την Επιτροπή αναθεώρησης του ΣΚ συναρτάται με τον δεσμευτικό προκαθορισμό συγκεκριμένου αριθμού θέσεων κράτησης (numerus clausus) ανά κατάσταση κράτησης καθώς και με τη λήψη μέτρων για τη μη υπέρβαση του αριθμού αυτού. Στο πλαίσιο αυτό και όσον αφορά τον θεσμό της απόλυσης υπό όρο, η μειοψηφία πρότεινε την εισαγωγή του μέτρου της ηλεκτρονικής παρακολούθησης ως θεσμοθετημένο πάγιο μέτρο ελέγχου του πληθυσμού των κρατουμένων με τη μορφή της αποφυλάκισης ήδη κρατουμένων καταδικών, όταν παρατηρείται υπέρβαση του αποδεκτού ποσοστού κάλυψης των προκαθορισμένων σε κάθε κατάσταση κράτησης και κατανεμημένων στις αρμόδιες εισαγγελικές αρχές θέσεων κράτησης. Με τον συγκεκριμένο τρόπο, σύμφωνα με την τοποθέτηση αυτή, η ηλεκτρονική παρακολούθηση καθίσταται πλήρες λειτουργικό ισοδύναμο του εγκλεισμού και εφαρμόζεται αποκλειστικά σε πληθυσμό προσώπων που τελούν υπό κράτηση (εν προκειμένω προσώπων που εκτελείται ήδη η ποινή τους στις φυλακές). Έτσι, χρησιμοποιείται ανταγωνιστικά προς τη στέρηση της ελευθε-

ρίας, διεκδικώντας μέρος του πληθυσμού των κρατουμένων. Εάν η ηλεκτρονική επιτήρηση ισοδυναμεί με την υλική έκτιση της ποινής εντός των καταστημάτων κράτησης, πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο αντί αυτής στο πλαίσιο μιας ενιαίας κρίσης που θα υλοποιείται σε δύο στάδια, αυτό του γεωεντοπισμού με τη συνδρομή της τεχνολογίας και αυτό της νυν ισχύουσας απόλυσης υπό τον όρο της ανάκλησης.

Στην παρατήρηση άλλων μελών της Επιτροπής ότι η πρόταση αυτή απαιτεί μακρόχρονη προετοιμασία και μπορεί να οδηγήσει την εφαρμογή του μέτρου στις ελληνικές καλένδες, η μειοψηφία υποστήριξε ότι είναι δυνατό να προχωρήσουμε άμεσα, αποσυνδέοντας στην αρχή το μέτρο από τον καθορισμό των θέσεων κράτησης. Αυτό μπορεί να γίνει αν η παρακολούθηση με ηλεκτρονικά μέσα καταδικών, ήδη εκτινόντων ποινή επιβάλλεται όταν οι ίδιοι συναινούν να τεθούν σε αυτό το καθεστώς αντί να αναμένεται η συμπλήρωση του χρονικού ορίου της απόλυσής τους υπό όρο.

Επιπλέον, η μειοψηφία διατύπωσε διαφορετική άποψη και στο ζήτημα της κατά κανόνα επιβάρυνσης των ιδίων των τιθεμένων υπό ηλεκτρονική παρακολούθηση υποδικών ή καταδικών με το λειτουργικό κόστος της εφαρμογής του μέτρου και το ενδεχόμενο εμπλοκής του ιδιωτικού τομέα σε διάφορα επίπεδα διαχείρισης του συστήματος που απαιτείται να δημιουργηθεί. Η μειοψηφία διατύπωσε την άποψη να μην υπάρχει καμιά οικονομική επιβάρυνση των υπό επιτήρηση καταδικών, εκτός ίσως από τις περιπτώσεις που αιτιολογημένα κρίνεται ότι έχουν τη δυνατότητα να αναλάβουν την απαιτούμενη δαπάνη και να αποκλειστεί η ανάμιξη ιδιωτών στις διαδικασίες εφαρμογής των διάφορων μορφών του μέτρου, με το επιχείρημα ότι η ποινική καταστολή ανήκει στον πυρήνα των κρατικών λειτουργιών και πως ό,τι είναι συνυφασμένο με τον ποινικό καταναγκασμό δεν πρέπει να χρηματοδοτείται από τα πρόσωπα που υπόκεινται σε αυτόν ούτε να τίθεται στη διάθεση ιδιωτικών επιχειρήσεων, έστω υπό δημόσιο έλεγχο. Πρότεινε η τοποθέτηση, η εφαρμογή και ο έλεγχος λειτουργίας του συστήματος να ανατεθούν σε δημόσιες αρχές και οι δαπάνες για τη λειτουργία του συστήματος να καλύπτονται στο σύνολό τους από έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού προερχόμενα από την καταβολή χρηματικών ποινών και ποινών κατά μετατροπή. Στις θέσεις αυτές η πλειοψηφία των μελών της επιτροπής αντέτειναν τη δυσμενέστατη δημοσιονομική συγκυρία και τις απότοκες πρακτικές δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν οι δημόσιες υπηρεσίες όσον αφορά τη στελέχωσή τους και τη δημιουργία των απαιτούμενων υποδομών καθώς και το δυσεφάρμοστο της μετακύλισης του οικονομικού βάρους μόνο κατ' εξαίρεση και μόνο στους αποδεδειγμένα δυνάμενους να το αναλάβουν. Το αντίθετο, η διερεύνηση του ισχυρισμού περί οικονομικής αδυναμίας, όταν προβάλλεται για να οδηγήσει σε απαλλαγή του τιθέμενου υπό ηλεκτρονική επιτήρηση καταδικού από την υποχρέωση καταβολής του απαιτούμενου κόστους, εκτιμάται από την πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής ότι είναι και εφικτή και λειτουργική.

Άρθρο 2

Τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Με το υπό στοιχείο Α. κεφάλαιο προστίθεται στον ενδεικτικό κατάλογο των περιοριστικών όρων, που προ-

βλέπονται στο άρθρο 282 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση.

2. Με το υπό στοιχείο Β. κεφάλαιο μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται νέα παράγραφος 3 και αναριθμούνται οι παράγραφοι 3,4 και 5 σε 4, 5 και 6 αντιστοίχως. Με το νέο σύνολο ρυθμίσεων ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση τίθεται ανάμεσα στους λοιπούς περιοριστικούς όρους και στο μέτρο της προσωρινής κράτησης ως εξής : Πρώτα εξετάζεται η δυνατότητα να εξυπηρετηθούν οι σκοποί του άρθρου 296 Κ.Π.Δ. με την επιβολή κάποιου από τους υπόλοιπους περιοριστικούς όρο, αν αυτό βέβαια κριθεί απαραίτητο. Στην περίπτωση, και μόνο τότε, που κριθεί αιτιολογημένα ότι οι υπόλοιποι περιοριστικοί όροι δεν επαρκούν και εφόσον συντρέχουν όλες οι προβλεπόμενες σήμερα προϋποθέσεις και περιπτώσεις επιβολής της προσωρινής κράτησης, οι οποίες δεν μεταβάλλονται, τότε αντί για προσωρινή κράτηση επιβάλλεται ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, μόνο εφόσον ο κατηγορούμενος έχει γνωστή διαμονή και εφόσον συναινεί σε αυτό. Ωστόσο, ρητά αποκλείεται η δυνατότητα επιβολής του όρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση στις περιπτώσεις υποδικών για τα κακουργήματα του άρθρου 23 του ν. 4139/2013, των άρθρων 187, 187 Α, 336, 338, 339 παράγραφος 1, περίπτωση α' και β', 342 παράγραφοι 1 και 2, 348 Α παράγραφος 4, 351 Α παράγραφοι 1, περίπτωση α' και β' και 3, 380 παράγραφοι 1 εδάφιο δεύτερο και 2 και 299 παράγραφος 1, εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, δεν αναγνωρίστηκαν, κατά την επιμέτρηση της επιβληθείσας ποινής, ελαφρυντικές περιστάσεις, λόγω της ιδιαίτερα μεγάλης κοινωνικής απαξίας και σοβαρότητας των συγκεκριμένων εγκλημάτων.

Σκοπός της νέας ρύθμισης είναι να επιβάλλεται προσωρινή κράτηση ως το απολύτως έσχατο μέτρο δικονομικού καταναγκασμού, μόνο εφόσον ήδη συντρέχουν όλες οι προβλεπόμενες σήμερα προϋποθέσεις και περιπτώσεις επιβολής της και επιπρόσθετα εφόσον είτε κριθεί αιτιολογημένα ότι δεν επαρκεί κανένας περιοριστικός όρος, συμπεριλαμβανομένου πλέον σε αυτούς και του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 296, είτε επαρκεί μεν, αλλά δεν μπορεί να διαταχθεί ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση λόγω έλλειψης συναίνεσης του κατηγορούμενου ή λόγω έλλειψης γνωστής διαμονής του στη χώρα.

Καθίσταται έτσι σαφές ότι ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση είναι μέτρο αποκλειστικά εναλλακτικό προς την προσωρινή κράτηση και επιβάλλεται μόνο αντ' αυτής και μόνο εφόσον συντρέχουν όλες οι μέχρι σήμερα προϋποθέσεις της και κρίνεται εφικτή η επιβολή του. Πρόκειται για τον πλέον επαχθή περιοριστικό όρο, με τον οποίο περιορίζονται ουσιαδώς μια σειρά από ελευθερίες του κατηγορούμενου και κατά τούτο προσομοιάζει έντονα προς την προσωρινή κράτηση. Σε καμία περίπτωση, επομένως, δεν πρέπει να επιβάλλεται στις περιπτώσεις εκείνες, που θα επαρκούσε κάποιος από τους ήδη προβλεπόμενους ελαφρύτερους περιοριστικούς όρους για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 296 του Κώδικα Ποινικής Δικονο-

μίας, ούτε να επιβάλλεται επιπρόσθετα προς αυτούς.

Κατά τα λοιπά επαναλαμβάνεται ρητά ότι η κατά νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί από μόνη της για την επιβολή του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αλλά και της προσωρινής κράτησης, ενώ ορίζεται, στην ίδια δικαιολογητική βάση, ότι μόνη η άρνηση του κατηγορουμένου να συναινέσει στην υποβολή του σε κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση (που αποτελεί προαπαιτούμενο επιβολής του όρου) δεν τον καθιστά ύποπτο φυγής ή διάπραξης νέων εγκλημάτων και δεν αρκεί για την επιβολή της προσωρινής κράτησης.

Επαναλαμβάνεται επίσης ότι εάν ο κατηγορούμενος παραβιάσει τους περιοριστικούς όρους που του επιβλήθηκαν και τις σχετικές υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένου πλέον και του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και νοούμενων ως συναφών υποχρεώσεων του και το να αποφεύγει κάθε επέμβαση, καταστροφή ή έστω φθορά του σχετικού εξοπλισμού και αλλοίωση των συλλεγόμενων δεδομένων, είναι δυνατή η αντικατάσταση του περιοριστικού όρου με προσωρινή κράτηση κατά το άρθρο 298 Κ.Π.Δ..

Τέλος, ορίζεται ότι οι ως άνω ρυθμίσεις αφορούν και ανηλίκους που έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους, εφόσον η πράξη για την οποία κατηγορούνται απειλείται στο νόμο με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών. Στην περίπτωση αυτή η έγγραφη συναίνεση πρέπει να δοθεί και από τους ασκούντες την επιμέλεια του ανήλικου και από τον ίδιο. Ορίζονται επίσης τα χρονικά όρια, καθώς και τίθεται η γενική αρχή ότι εφόσον παραβιαστεί από τον ανήλικο ο όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, τότε επιβάλλεται, ως μόνο εναπομείναν μέσο, η προσωρινή κράτηση.

Με το υπό στοιχείο Ε. κεφάλαιο διορθώνεται ο τίτλος του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας από το σημερινό «Ένταλμα προσωρινής κράτησης» στο συνεπέστερο με το περιεχόμενο του άρθρου «Διαδικασία μετά την απολογία», ενώ, με το υπό στοιχείο ΣΤ. κεφάλαιο προστίθεται νέο άρθρο αριθμούμενο μετά το άρθρο 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ως άρθρο 283Α με τίτλο «Άρθρο 283Α. Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση». Το νέο άρθρο τίθεται μετά από το άρθρο 283 που περιγράφει τι ακολουθεί την απολογία του κατηγορουμένου και ορίζει την πιθανή αντιμετώπισή του και πριν από το άρθρο 284 που ορίζει τη διαδικασία και τις λεπτομέρειες της προσωρινής κράτησης. Με τον τρόπο αυτό καθίσταται και πάλι σαφές ότι ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση έπεται των λοιπών όρων στη σειρά αντιμετώπισής τους ως ενδεχόμενων, αλλά προηγείται πάντα της εξέτασης του ενδεχομένου επιβολής προσωρινής κράτησης.

Κρίθηκε απαραίτητο να δοθεί νομοθετικός ορισμός του εν λόγω περιοριστικού όρου και των σχετικών με αυτό υποχρεώσεων του κατηγορούμενου, ήτοι να παραμένει αυτός διαρκώς στην κατοικία του όπως αυτή ορίστηκε στην ανακριτική διάταξη, να αποφεύγει οποιαδήποτε επέμβαση στον ηλεκτρονικό εξοπλισμό που χρησιμοποιείται από την αρμόδια αρχή για να παρακολουθεί την θέση του και να τηρεί σχετικό αρχείο, όπως και οποιαδήποτε επέμβαση ή αλλοίωση των συλλεγόμενων συναφών δεδομένων. Η τήρηση του αρχείου γίνεται με σκοπό αφενός να διασφαλίζεται η τήρηση των υποχρεώσεων του ε-

πιτηρούμενου και αφετέρου για την αποτροπή τέλεσης νέων εγκλημάτων και για την εξιχνίασή τους, εφόσον τελεστούν από τον ίδιο τον επιτηρούμενο ή τρίτον συμμετόχο. Η χρήση των όρων «όργανο» και «υπηρεσία» έχει ως σκοπό και τον τονισμό του δημόσιου χαρακτήρα τους, ενώ οι ειδικότερες λεπτομέρειες θα οριστούν με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, όπως προβλέπεται σε άλλο άρθρο του παρόντος νομοσχεδίου.

Περαιτέρω, ορίζεται ότι ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αντιμετωπίζεται όπως ακριβώς η προσωρινή κράτηση σε σχέση με την διάρκεια, τα ανώτατα όρια, την εξακολούθηση ή διακοπή του και την επανεξέτασή του στα προβλεπόμενα χρονικά διαστήματα, με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 287 και 288 του Κ.Π.Δ.. Κατά συνέπεια και οι σχετικές υποθέσεις πρέπει να προσδιορίζονται και να εκδικάζονται κατά προτεραιότητα, όπως των προσωρινά κρατούμενων.

Ορίζεται ως κανόνας ότι το κόστος της επιτήρησης επιβάλλεται στον επιτηρούμενο και προκαταβάλλεται για χρονικό διάστημα μέχρι έξι μήνες, καθώς τότε προβλέπεται η επανεκτίμηση από το αρμόδιο Συμβούλιο ως προς την συνέχιση του μέτρου. Μέχρι να προκαταβληθούν τα έξοδα, τα οποία θα καθοριστούν ειδικότερα με το ως άνω εκδοθησόμενο προεδρικό διάταγμα, δεν τοποθετείται ο εξοπλισμός και ο κατηγορούμενος κρατείται, ενώ αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία επιβάλλεται πλέον προσωρινή κράτηση ως μόνη εναλλακτική λύση, καθώς για να επιβληθεί ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση έχει ήδη κριθεί ότι δεν επαρκούν οι λοιποί λιγότερο επαχθείς περιοριστικοί όροι. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, μπορούν κατ' εξαίρεση να επιβληθούν τα σχετικά έξοδα στο Δημόσιο αν κριθεί αιτιολογημένα ότι ο επιτηρούμενος αδυνατεί να τα καταβάλει. Προς τούτο πρέπει να χρησιμοποιούνται σχετικά εισοδηματικά, περιουσιακά και οικογενειακά κριτήρια και κάθε πρόσφορο αποδεικτικό μέσο. Προβλέπεται επίσης η απόδοση της διαφοράς σε εκείνον που προκατέβαλε τα έξοδα αν για οποιοδήποτε λόγο δεν συμπληρώσει το προβλεπόμενο διάστημα επιτήρησης.

Αφού καταβληθούν τα έξοδα ή απαλλαγεί από αυτά ο επιτηρούμενος, προβλέπεται να οδηγηθεί χωρίς αναβολή στο πλησιέστερο αρμόδιο όργανο για την προσαρμογή και ενεργοποίηση του τεχνικού μέσου επιτήρησης, για την οποία συντάσσεται έκθεση και στη συνέχεια οδηγείται στο προκαθορισμένο μέρος της οικίας του. Πάντως, η διάρκεια του κατ' οίκον περιορισμού θεωρείται ότι έχει αρχίσει από την ημέρα έκδοσης της διάταξης επιβολής του.

Τέλος, τροποποιείται η παράγραφος 7 του άρθρου 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ώστε εάν στο δικονομικό αυτό στάδιο επιβληθεί στον κατηγορούμενο από το Δικαστήριο ο όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, να εφαρμόζονται ως προς τα πρακτικά ζητήματα της εφαρμογής του αντίστοιχα και τα οριζόμενα στο άρθρο 283Α, με την εξαίρεση της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου, που ορίζει την διάρκεια, τα ανώτατα όρια, την εξακολούθηση ή διακοπή του και την επανεξέτασή του στα προβλεπόμενα χρονικά διαστήματα με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 287 και 288

του Κ.Π.Δ., που όμως μπορούν να έχουν εφαρμογή μόνο στην προδικασία και όχι στο παρόν στάδιο. Κατά τα λοιπά ισχύει ό,τι θα ίσχυε και για τους λοιπούς τυχόν επιβαλλόμενους από το Δικαστήριο σε αυτό το στάδιο περιοριστικούς όρους.

Η Επιτροπή αποφάσισε το άρθρο 2 κατά πλειοψηφία. Η άποψη της μειοψηφίας ήταν ότι η ηλεκτρονική επιτήρηση με τη μορφή μιας πρόσθετης, ενδιάμεσης επιλογής μεταξύ προσωρινής κράτησης και περιοριστικών όρων ή εναλλακτικής της προσωρινής κράτησης πρέπει να αποκρουσθεί με επιχειρηματολογία που παραπέμπει σε γενικές γραμμές και τηρουμένων των αναλογιών σε όσα αναφέρθηκαν και κατά τη συζήτηση για την απόλυση υπό όρο, στο άρθρο 1 του παρόντος. Αντί αυτών πρότεινε να θεωρήσουμε ότι η ηλεκτρονική επιτήρηση είναι μέτρο λειτουργικά ισοδύναμο με την προσωρινή κράτηση, οπότε πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο για να την αντικαθιστά όπου δεν τίθεται ζήτημα επιβολής περιοριστικών όρων. Κατά τα λοιπά, η μειοψηφία επανέλαβε τις απόψεις που διατύπωσε και κατά τη συζήτηση για την απόλυση υπό όρο όσον αφορά την επέκταση του ιστού του ποινικού ελέγχου και την περαιτέρω επιβάρυνση του συστήματος της ποινικής καταστολής.

Άρθρο 3

Τροποποιήσεις του Σωφρονιστικού Κώδικα

Ως προς την εφαρμογή της ηλεκτρονικής επιτήρησης στους αδειούχους κρατούμενους, το σκεπτικό της επιτροπής ήταν να βρει τρόπους για να διευρύνει τον αριθμό των κρατούμενων οι οποίοι λαμβάνουν άδειες, σε περιπτώσεις που τα αρμόδια διοικητικά όργανα των φυλακών είναι αρνητικά ή ιδιαίτερα διστακτικά λόγω άλλου της κοινωνικής και άλλοτε της ποινικής κατάστασης των ενδιαφερόμενων κρατούμενων. Κρίθηκε ότι οι άδειες των κρατούμενων δεν συμβάλλουν μεν στην αντιμετώπιση του μεγάλου ελλείμματος θέσεων κράτησης (κατά την ολιγοήμερη απουσία των αδειούχων δεν δημιουργούνται κενές θέσεις), αλλά η φυσική απουσία των αδειούχων από τα καταστήματα κράτησης αμβλύνει σε κάποιο βαθμό το πρόβλημα του συνωστισμού των κρατούμενων που σε ορισμένες περιπτώσεις είναι ασφυκτικός. Σε αυτή τη βάση, η νομοπαρασκευαστική επιτροπή εισηγείται δύο κύριες παρεμβάσεις στον ισχύοντα Σωφρονιστικό Κώδικα, που κυρώθηκε με τον ν. 2776/1999.

Η πρώτη αφορά τους κρατούμενους οι οποίοι στερούνται στέγης ή οικογένειας, καθώς και τους αλλοδαπούς οι οποίοι ενδέχεται να μην έχουν σταθερή διαμονή και δομημένο οικογενειακό περιβάλλον (άρθρο 54 παρ. 4 ισχύοντος Σ.Κ.). Ο σωφρονιστικός νομοθέτης έχει μεριμνήσει ώστε στις περιπτώσεις αυτές να μην υπάρχει κατά τεκμήριο κώλυμα για την χορήγηση αδειών. Δεν έχει προβεί, όμως, σε κάποια πιο εξειδικευμένη πρόβλεψη που θα διευκόλυνε τα αρμόδια Πειθαρχικά Συμβούλια των καταστημάτων κράτησης να ξεπερνούν τους ενδιασμούς που ευλόγως προκύπτουν από καταστάσεις στις οποίες δεν υπάρχει κάποιο σημείο αναφοράς (σταθερή διαμονή, οικογενειακό ή άλλο κοινωνικό περιβάλλον) στη ζωή του αιτούντος άδεια καταδικού. Σε μια προσπάθεια να καμφθούν ή να περιοριστούν τέτοιου είδους επιφυλάξεις των Πειθαρχικών Συμβουλίων και να διευρυνθεί η χορήγηση αδειών σε άστεγους, αλλοδαπούς και

στερούμενους οικογενείας κρατούμενους, προτείνεται η συμπλήρωση της τέταρτης παραγράφου του άρθρου 54 Σ.Κ. με την πρόβλεψη για δυνητική επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών όρων, σχετικών με την παρακολούθηση των κινήσεων αυτών των καταδικών (υπό την έννοια της παρουσίας τους σε προκαθορισμένους χώρους) κατά τη διάρκεια της άδειάς τους. Η παρακολούθηση αυτή ανατίθεται κατά κανόνα σε Υπηρεσίες Επιμελητών Ανηλίκων ή Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής. Επικουρικά, όταν αυτό δεν είναι δυνατό για αντικειμενικούς λόγους (π. χ. δεν λειτουργούν τέτοιες υπηρεσίες σε εύλογη απόσταση από την περιοχή κινήσεων του εν αδεία κρατούμενου ή δεν επαρκεί το προσωπικό τους λόγω ανειλημμένων υπηρεσιακών υποχρεώσεων), η παρακολούθηση αυτή μπορεί να γίνεται με καταγραφή της γεωγραφικής θέσης του αδειούχου, μέσω συστήματος γεωεντοπισμού από την αρμόδια αρχή με τήρηση σχετικού αρχείου. Ορίζεται σαφώς ότι η εφαρμογή του μέτρου αυτού προϋποθέτει τη συναίνεση του καταδίκου (αλλοδαπού, αστέγου ή στερούμενου οικογενείας) που λαμβάνει άδεια.

Η δεύτερη βασική νομοθετική παρέμβαση προτείνεται στο άρθρο 56 παρ. 3 του ισχύοντος Σ.Κ. για τους δράστες αξιόποινων πράξεων με ιδιαίτερη απασξία, η σοβαρότητα των οποίων τεκμαίρεται από το ύψος της εκτιμώμενης από αυτούς ποινής. Έτσι, σε περιπτώσεις καταδικών οι οποίοι εκτίουν ποινές ισόβιας ή εικοσιπενταετούς πρόσκαιρης κάθειρξης, τις αυστηρότερες δηλαδή ποινές που προβλέπει η έννομη τάξη μας, η επιλογή της ηλεκτρονικής παρακολούθησής τους είτε στο πλαίσιο του κατ' οίκον περιορισμού τους ή με εντοπισμό των κινήσεών τους εκτός κατοικίας, θεωρείται ότι μπορεί να ωθήσει τα αρμόδια Πειθαρχικά Συμβούλια των καταστημάτων κράτησης στη χορήγηση περισσότερων αδειών. Εν προκειμένω, όπως και στην προηγούμενη περίπτωση, απαιτείται η συναίνεση του καταδίκου που θα τελεί υπό ηλεκτρονική παρακολούθηση σε όποια από τις δύο παραλλαγές της επιλεγεί (κατ' οίκον περιορισμό ή εντοπισμό κινήσεων εκτός κατοικίας).

Εξετάζοντας το θεσμικό πλαίσιο των αδειών όσον αφορά τους περιοριστικούς όρους με τους οποίους επιχειρείται να ελεγχθεί η δραστηριότητα των αδειούχων κρατούμενων κατά την απουσία τους από τα καταστήματα κράτησης (άρθρο 56 παρ. 3), η Επιτροπή επισήμανε ότι ο σωφρονιστικός νομοθέτης έχει παραλείψει να προβλέψει, έστω ενδεικτικά, κάποιους από αυτούς, εγκαταλείποντας, έτσι, το θέμα της επιλογής τους στην απόλυτη διακριτική ευχέρεια των Πειθαρχικών Συμβουλίων. Για να υπάρξει κατά κάποιο τρόπο νομοθετική καθοδήγηση των αρμόδιων οργάνων, χωρίς να πλήττεται η διακριτική ευχέρειά τους, προτείνεται η ενδεικτική αναφορά τεσσάρων περιοριστικών όρων, των πλέον πρόσφορων για τον θεσμό των τακτικών αδειών και των πλέον συμβατών με τη λογική του γεωεντοπισμού, από αυτούς που προβλέπονται στην υπό όρο αναστολή εκτέλεσης της ποινής με επιτήρηση του άρθρου 100 Π.Κ. (υποχρέωση εμφάνισης στις αστυνομικές αρχές του τόπου διαμονής, απαγόρευση απομάκρυνσης από τον συνήθη τόπο διαμονής, απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, απαγόρευση προσέγγισης ή επικοινωνίας με ορισμένα πρόσωπα). Όπως και στην αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό επιτήρηση, προβλέπεται ότι οι περιοριστικοί όροι μπορεί να επιβάλλονται διαζευκτικά ή σωρευτικά.

Κατά τα λοιπά, ισχύουν οι βασικές ρυθμίσεις που έχουν προβλεφθεί για την εφαρμογή της ηλεκτρονικής επιτήρησης στο πλαίσιο του δικονομικού καταναγκασμού και της απόλυσης υπό όρο (αρμόδια αρχή και όργανα που αναλαμβάνουν και ελέγχουν την παρακολούθηση και την καταγραφή της θέσης του αδειούχου, καταλογισμός κόστους, επεξεργασία δεδομένων κ.λπ.) με τις αναγκαίες προσαρμογές όσον αφορά το αρμόδιο για τη χορήγηση της άδειας όργανο (Πειθαρχικό Συμβούλιο κατάστασης του αδειούχου) και τη νομική και πραγματική κατάσταση του αδειούχου (κρατούμενος).

Η Επιτροπή αποφάσισε τα ανωτέρω κατά πλειοψηφία. Η μειοψηφία διατύπωσε επιφυλάξεις όσον αφορά τη σκοπιμότητα της εισαγωγής του μέτρου στο πλαίσιο των αδειών απουσίας των κρατούμενων καταθέτοντας τις ακόλουθες απόψεις:

- Για την ελληνική έννομη τάξη οι (τακτικές) άδειες απουσίας από τα καταστήματα κράτησης αποτελούν μέσο επικοινωνίας των κρατούμενων με το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Η επικοινωνία αυτή αποβλέπει: (α) στην ενόχ φυλακής ομαλή διαβίωσή τους και (β) στην ταχύτερη προσαρμογή τους στην κοινωνική ζωή μετά την απόλυσή τους από τις φυλακές (άρθρο 51 Σ.Κ.). Πρόκειται για μέτρο σταδιακής επανόδου των κρατούμενων σε καθεστώς πλήρους ελευθερίας (άρθρο 55 παρ. 1 4γ Σ.Κ.), έναν τρόπο έκτισης των ποινών κατά της ελευθερίας (ΑιτΕκθΣχΣΚ 1999). Ο χρόνος των αδειών είναι χρόνος έκτισης της ποινής (άρθρο 54 παρ. 2 Σ.Κ.) και στον αδειούχο επιβάλλονται δυνητικά περιοριστικοί όροι, ιδίως ως προς τον τόπο διαμονής και τον τρόπο διαβίωσής του (άρθρο 56 παρ. 3 Σ.Κ.). Οι περιοριστικοί όροι δεν καθορίζονται ούτε αναφέρονται έστω ενδεικτικά από την ισχύουσα νομοθεσία, επομένως η επιβολή και επιλογή τους εναπόκεινται στη διακριτική ευχέρεια του αρμόδιου για τη χορήγηση της άδειας οργάνου. Έλεγχος ως προς τους περιοριστικούς όρους δεν προβλέπεται, ωστόσο αυτοί πρέπει να είναι εύλογοι, αντίστοιχοι με την προσωπική, οικογενειακή και εν γένει κοινωνική κατάσταση του αδειούχου και να μην αίρουν τον χαρακτήρα του μέτρου ούτε να παρεμποδίζουν την εκπλήρωση του σκοπού του οποίο εξυπηρετεί. Βασικές υποχρεώσεις (όχι περιοριστικοί όροι) των αδειούχων κρατούμενων είναι η εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα του τόπου διαμονής τους και η έγκαιρη ή με δικαιολογημένη καθυστέρηση εκούσια επιστροφή τους στο κατάστημα κράτησης.

- Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του θεσμού αποτελεί η οικειοθελής συμμόρφωση των κρατούμενων με τις υποχρεώσεις που συνδέονται με τη χορήγηση των αδειών (εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα, επιστροφή στο κατάστημα κράτησης). Η εκτίμηση ότι δεν υπάρχει κίνδυνος τελέσεως νέων εγκλημάτων κατά τη διάρκεια της άδειας και της συνδρομής λόγων που δικαιολογούν την προσδοκία ότι δεν υπάρχει κίνδυνος φυγής και ενδεχόμενο κακής χρήσης της άδειας προηγούνται της χορήγησης της άδειας (προβλέπονται ως προϋποθέσεις), δεν αποτελούν στοιχεία εκτιμώμενα εκ των υστέρων για τον καθορισμό περιοριστικών όρων. Μηχανισμός παρακολούθησης των αδειούχων κρατούμενων κατά τη διάρκεια της απουσίας τους από τα καταστήματα κράτησης δεν υφίσταται.

- Η σύνδεση της χορήγησης αδειών απουσίας στους κρατούμενους με μηχανισμούς παρακολούθησης των κ-

νήσεων τους από ανθρώπους ή τεχνολογικά μέσα επιτήρησης (υπηρεσίες επιμελητών, ηλεκτρονικός γεωεντοπισμός), αλλοιώνει ουσιωδώς τη φύση του θεσμού που βασίζεται στη σχέση εμπιστοσύνης που αναπτύσσεται μεταξύ σωφρονιστικής διοίκησης και κρατουμένων (γι' αυτό εξ άλλου οι άδειες δεν χορηγούνται ευθύς εξ αρχής, αλλά μετά την πάροδο ικανού χρόνου από την έναρξη έκτισης της ποινής) και στην ουσιαστική δοκιμασία στην οποία υποβάλλονται οι αδειούχοι ευρισκόμενοι σε καθεστώς ελευθερίας.

- Η έκταση χρήσης του μέτρου της χορήγησης αδειών δεν επηρεάζει άμεσα και σε καθημερινή βάση τον πληθυσμό των κρατουμένων στα καταστήματα κράτησης, διότι οι αδειούχοι διατηρούν την ιδιότητα του κρατουμένου και δεσμεύουν τις θέσεις κράτησης που τους αναλογούν (δεν μειώνεται ο αριθμός των κρατουμένων). Επομένως η σύνδεση της χορήγησης αδειών με οποιονδήποτε μηχανισμό παρακολούθησης των αδειούχων κρατουμένων δεν αποτελεί μέτρο αποσυμφόρησης των φυλακών ή αύξησης των διαθέσιμων θέσεων κράτησης.

- Υπό το πρίσμα της φύσης του θεσμού και της μη συσχέτισής του με τον έλεγχο του πληθυσμού των κρατουμένων, η εισαγωγή ρυθμίσεων για την παρακολούθηση των κινήσεων των αδειούχων κρατουμένων με ή χωρίς τη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας κρίνεται απρόσφορη. Αντιθέτως, η πρόβλεψη τέτοιων τρόπων παρακολούθησης, αυξάνει το κατασταλτικό φορτίο των αδειών και τείνει να αντικαταστήσει το θετικό, υπέρ της απόλαυσης της προσωπικής ελευθερίας πρόσημό τους με ένα αρνητικό, υπέρ της στέρησης της.

Η άποψη αυτή δεν υιοθετήθηκε από τα άλλα μέλη της Επιτροπής, τα οποία συμφώνησαν ότι αν εισαχθεί η ηλεκτρονική επιτήρηση των αδειούχων κρατουμένων μπορεί να αποτελέσει ένα μέτρο που θα συμβάλει στη βελτίωση της κατάστασης στα καταστήματα κράτησης, αυξάνοντας τον αριθμό των νομίμως απόντων σε καθημερινή βάση. Στην κατεύθυνση αυτή προτάθηκε από δύο μέλη της Επιτροπής μια μορφή «αυτόματης» χορήγησης των αδειών, μόνο με έλεγχο της συνδρομής των τυπικών προϋποθέσεων (συμπλήρωση του προβλεπόμενου ορίου ποινής και μη ύπαρξη εκκρεμούς ποινικής υπόθεσης σε βαθμό κακουργήματος), χωρίς να εκτιμώνται ο κίνδυνος φυγής και ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων, όταν οι ενδιαφερόμενοι κρατούμενοι συναινούν να τεθούν υπό ηλεκτρονική επιτήρηση. Τα δύο μέλη της Επιτροπής υποστήριξαν ότι κατά την άποψή τους, αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να αυξηθεί σημαντικά ο αριθμός των αδειούχων κρατουμένων και να υπάρξει με πραγματικούς όρους ύφεση του προβλήματος του συνωστισμού των κρατουμένων, αν και πάλι δεν θα εξασφαλιστούν κενές θέσεις κράτησης. Η πρόταση αυτή απορρίφθηκε από την πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής, διότι θεωρήθηκε ότι δεν εξυπηρετεί τις ανάγκες της αντεγκληματικής πολιτικής και αφήνει εκτεθειμένη την κοινωνία στον κίνδυνο εγκληματικής δραστηριοποίησης των αδειούχων κρατουμένων, ακόμη και αν αυτοί τίθενται σε κατ' όκον περιορισμό καθ' όλη τη διάρκεια της αδειάς τους.

Άρθρο 4

Η ηλεκτρονική επιτήρηση και ο γεωεντοπισμός των υποδικών, καταδικών και κρατουμένων σε άδεια συνιστούν επεξεργασίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των ενδιαφερομένων προσώπων, υπό την έννοια του αρ-

θρου 2 στοιχ. δ' του ν. 2472/1997 για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Οι επεξεργασίες αυτές συνιστούν έντονο περιορισμό του δικαιώματος του ατόμου στον πληροφοριακό του αυτοκαθορισμό, δηλαδή στην προστασία του από την επεξεργασία, ιδίως με ηλεκτρονικά μέσα, των δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτό κατοχυρώνεται ιδίως από τις διατάξεις υπέρτερης τυπικής ισχύος των άρθρων 9Α του Συν/τος, 8 της Ε.Σ.Δ.Α., 8 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς, επίσης, και από τις διατάξεις της Οδηγίας 95/46/ΕΚ και της Σύμβασης 108 (1981) του Συμβουλίου της Ευρώπης και εκείνες των νόμων 2472/1997 και ν. 3471/2006 για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Με την εισαγωγή των ως άνω προτεινόμενων από την Επιτροπή ρυθμίσεων στον Ποινικό Κώδικα, στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και στο Σωφρονιστικό Κώδικα πληρούνται οι δύο θεμελιώδεις προϋποθέσεις, που απαιτούνται για τον αναγκαίο συγκερασμό του εν λόγω περιορισμού του δικαιώματος των ενδιαφερομένων προσώπων στην προστασία δεδομένων τους προσωπικού χαρακτήρα με τους σκοπούς επεξεργασίας του μέτρου της ηλεκτρονικής επιτήρησης, οι οποίοι συνίστανται στην ανάγκη διασφάλισης της συμμόρφωσης των επιτηρουμένων προσώπων προς τις εκ του νόμου υποχρεώσεις τους και την προστασία του κοινωνικού συνόλου δια της αποτροπής, πρόληψης και καταστολής νέων εγκλημάτων (Πρβλ. σχετικά ιδίως τις εξής πράξεις της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα: Αποφάσεις 54/2011 και 112/2012, Γνωμοδότηση 1/2011 για τη δημοσιοποίηση, και μάλιστα στο Διαδίκτυο, από το Υπουργείο Οικονομικών καταλόγων φορολογουμένων και τη Γνωμοδότηση 4/2011 για τη δημοσιοποίηση από το Υπουργείο Οικονομικών των οφειλετών ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Δημόσιο). Ειδικότερα, καταρχάς, εισάγονται ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις, που προβλέπουν ρητά τους όρους και τις προϋποθέσεις του εν λόγω περιορισμού για κάθε κατηγορία επιτηρουμένων προσώπων, ενώ απαιτείται επιπρόσθετα και η συναίνεση κάθε ενδιαφερομένου προσώπου για την ηλεκτρονική του επιτήρηση. Ακολούθως, πληρούται η αρχή της αναλογικότητας (αρχές αναγκαιότητας και προσφορότητας) των δεδομένων, που πρόκειται να τύχουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής επιτήρησης, σε σχέση με τους προαναφερόμενους σκοπούς επεξεργασίας του μέτρου της ηλεκτρονικής επιτήρησης.

Για τη διαμόρφωση των προτάσεων της η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τα ισχύοντα, τόσο από νομική όσο και από τεχνική άποψη, σε άλλες έννομες τάξεις (Βλ. Μ. Βρετανία, Αυστρία, Κύπρο, Ιταλία, πολιτείες των ΗΠΑ, κ.λπ.), καθώς επίσης και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως και τη σχετική νομολογία του ΕΔΔΑΔ.

Υπεύθυνος επεξεργασίας του συστήματος ηλεκτρονικής επιτήρησης είναι το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Με την προτεινόμενη στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ρύθμιση παρέχεται ρητή, σαφής και ειδική εξουσιοδότηση για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του συναρμοδίου Υπουργού

Οικονομικών, το οποίο θα προβλέπει κάθε ειδικότερο ζήτημα σχετικά με την εγκατάσταση και λειτουργία του συστήματος ηλεκτρονικής επιτήρησης των υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια, καθώς και με τον έλεγχο διαχείρισης του εν λόγω συστήματος. Παρέχεται, κατά τον τρόπο αυτό, η δυνατότητα ανάθεσης της υλοποίησης και της λειτουργίας του συστήματος σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, αλλά και η δυνατότητα επιλογής των προσφορότερων τεχνικών μέσων για την επίτευξη των σκοπών της ηλεκτρονικής επιτήρησης των ενδιαφερομένων προσώπων σε συνάρτηση με το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους. Εγγύηση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων των επιτηρουμένων προσώπων αποτελεί, κατά την ομόφωνη άποψη των μελών της Επιτροπής, και ο έλεγχος της επεξεργασίας των δεδομένων των ανωτέρω προσώπων από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

Αθήνα, 12 Σεπτεμβρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Ι.ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ	Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

**Τροποποιούμενες ή καταργούμενες διατάξεις
με το Σχέδιο Νόμου «Τα μέσα ηλεκτρονικής επιτήρησης
υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια»**

1. Με το άρθρο 2 παρ. Α προστίθεται η φράση «και ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση» στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Περιστακτικά είναι ιδίως η παροχή εγγύησης, η υποχρέωση του κατηγορουμένου να εμφανίζεται κατά διεσπόμενα στον ανακριτή ή σε άλλη αρχή, η απαγόρευση να μεταβείνη ή να διαμένει σε ορισμένο τόπο η στο εξωτερικό, η απαγόρευση να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα

2. Με το άρθρο 2 παρ. Γ, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί αντί για περιοριστικούς όρους, - εάν αιτιολογημένα κριθεί ότι οι τελευταίοι δεν επαρκούν - εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου αυτού, μόνο αν ο κατηγορούμενος δώκεται για εκούρηση και δεν έχει γνώστη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατόπιν παρελθόν υπήρξε φυγόπνικος ή φυγοδικαστής ή κρίθηκε ενάχως για απόδραση κρυπτομένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφασόν από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει υποχρέωση φυγής ή κρίνεται επισημασμένο ότι αν αφήθε ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από παραγόμενες εμπειρικές καταδικές του για υποειδή αξιόποινες πράξεις να διαφύγει και άλλα εγκλήματα.

3. Με το άρθρο 2 παρ. Δ, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Η παράγραφος 3 εφαρμόζεται και για ενήλικα κατηγορούμενα που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εκτός αν πρόκειται για την οποία κατηγορείται απειλείται στο νόμο με ποινή καθείωσης τουλάχιστον δέκα ετών.

4. Με το άρθρο 2 παρ. Ε.1, αντικαθίσταται ο τίτλος του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας «Ένταλμα προσωρινής κράτησης» με τον τίτλο «Διαδικασία μετά την απολογία».

5. Με το άρθρο 2 παρ. Ε.2, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282 ο ανακριτής, εφόσον μετά την απολογία του κατηγορουμένου, μπορεί να τον αφήσει ελεύθερο ή να εκδώσει διάταξη, που να του θέτει περιοριστικούς ή άλλους όρους ή αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του προηγούμενου άρθρου, να εκδώσει εναντίον του ειδικό και εμπειριστάωμενο αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης, αφού προηγουμένως και σε κάθε περίπτωση λάβει τη γραπτή σύμφωνη γνώμη του επαγγελέα

6. Με το άρθρο 3 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 54 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999, Α. 291), που ορίζει τα εξής:

4. Μόνη η ιδιότητα του αλλοδαπού, του κατέγου ή του στερημένου δικαιώματός δεν αποκλείει τη χορήγηση άδειας.

7. Με το άρθρο 3 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 56 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999, Α. 291), που ορίζει τα εξής:

3. Στον κώδικα στον οποίο χορηγείται άδεια μπορεί να επιβληθούν περιοριστικοί όροι, ιδίως ως προς τον τόπο διαμονής του και τον τρόπο διαβίωσής του. Αν ταυκείται για έργο, η άδεια μπορεί να εδρασηθεί και από

τον όρο, ότι κατά την έξοδό του από το κατάστημα και την επιστροφή του θα συνοδεύεται από το γονέα ή το άτομο που ασκεί την επιμέλσή του ή από το πλησιέστερο συγγενικό του πρόσωπο. Ο κατάδικος που βρίσκεται σε ύδεια υποχρεούται να παρουσιάζει χωρίς καθυστέρηση στα αστυνομικά τμήματα του τόπου διαμονής του

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ηλεκτρονική επιτήρηση υπόδικων, κατάδικων και κρατούμενων σε άδεια

Άρθρο 1 **Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα**

Α. Στον Ποινικό Κώδικα μετά το άρθρο 110Α προστίθενται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 110B

Απόλυση καταδίκων υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Όσοι καταδικάσθηκαν σε ποινή στέρησης της ελευθερίας, μπορούν, κατόπιν αιτήσεώς τους, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 283Α Κ.Π.Δ., εφόσον έχουν εκτίσει:

α) προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα 2/5 της ποινής τους,

β) προκειμένου για ισόβια κάθειρξη, τουλάχιστον 14 έτη.

Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο κατάδικος πρέπει να έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' και β'. Σε κάθε περίπτωση ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί, εάν έχει εκτίσει 17 έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό. Ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά το ν. 2058/1952. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε καταδίκους για τα κακούργηματα του άρθρου 23 του ν. 4139/2013, των άρθρων 187, 187Α, 336, 338, 339 παράγραφος 1, περιπτώσεις α' και β', 342 παράγραφοι 1 και 2, 348Α παράγραφος 4, 351Α παράγραφοι 1, περιπτώσεις α' και β' και 3, 380 παράγραφοι 1, εδάφιο δεύτερο και 2 και 299 παράγραφος 1, εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, δεν αναγνωρίστηκαν, κατά την επιμέτρηση της επιβληθείσας ποινής, ελαφρυντικές περιστάσεις.

2. Στην περίπτωση της πρόσκαιρης κάθειρξης ο κατάδικος θα πρέπει να έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής που του επιβλήθηκε, στη δε περίπτωση της ισόβιας κάθειρξης για χρονικό διάστημα ίσο με δώδεκα (12) έτη. Το χρονικό διάστημα του ενός πέμπτου (1/5) ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης των δώδεκα (12) ετών, προσαυξάνεται κατά το ένα πέμπτο των λοιπών ποινών, που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί, εάν έχει εκτίσει πραγματικά στο σωφρονιστικό κατάστημα δεκατέσσερα (14) έτη. Για την απόλυση του κρατούμενου κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε καταδίκους για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει το άρθρο 5 του ν. 2058/1952 ή για το έγκλημα της ανθρωποκτονίας με πρόθεση της παραγράφου 1 του άρθρου 299 Π.Κ., εφόσον η πράξη αυτή τελέσθηκε εναντίον υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του.

3. Ο απολυθείς σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να ευρίσκεται προκαθορισμένες ώρες της ημέρας εκτός του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού του αποκλειστικά για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης, συμμετοχής του σε εγκεκριμένο πρόγραμμα συντήρησης ή απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ ή και εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που του έχουν επιβληθεί. Οι ώρες απουσίας του καταδίκου από τον τόπο του κατ' οίκον περιορισμού του και το σύνολο των υποχρεώσεων του καθορίζονται είτε με το βούλευμα που διέταξε την απόλυσή του είτε μετά τη χορηγηθείσα απόλυση, με διάταξη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Με διάταξη του, ο ίδιος Εισαγγελέας είτε κατόπιν αίτησης του καταδίκου είτε αυτεπάγγελτα, αποφασίζει για την αλλαγή του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού, την τροποποίηση του προγράμματος των ωρών απουσίας του καταδίκου από αυτόν και την επιβολή ή τροποποίηση των υποχρεώσεων του τελευταίου. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παράγραφος 2.

4. Η απόλυση του καταδίκου σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου μπορεί να ανακληθεί, όταν ο κατάδικος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν και πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεών του, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέστηκε, δεν παρέχει την προσδοκία ότι θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του στο μέλλον. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο κατάδικος διατηρεί, σε κάθε περίπτωση, το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 105.

5. Η απόλυση του καταδίκου σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου αίρεται, όταν ο κατάδικος, κατά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στην παράγραφο 6, τελέσει: α) κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών, για το οποίο καταδικάστηκε αμετακλήτως ή β) το αδίκημα του άρθρου 173Α. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο κατάδικος στην περίπτωση αυτή δικαιούται να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 105, αφού παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 105 παράγραφος 1 περιπτώσεις β' και γ'. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, εάν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί στον κατάδικο η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 105, χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση να θεωρείται ότι έχει ήδη εκτιθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 109. Εάν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση κατ' άρθρο 105, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 109, τότε αίρεται η χορηγηθείσα απόλυση του άρθρου 105 και ο κατάδικος αποκτά το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 105, αφού παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 105 παράγραφος 1 περιπτώσεις β' και γ'.

6. Η με το παρόν άρθρο χορηγούμενη απόλυση εκτείνεται μέχρι του χρονικού σημείου της χορήγησης στον κατάδικο της απόλυσης υπό όρο κατ' άρθρο 105.

7. Οι υποθέσεις οι οποίες αφορούν την τέλεση αδικη-

μάτων των απολυθέντων υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση εκδικάζονται κατά απόλυτη προτεραιότητα.

Άρθρο 110 Γ

Προϋποθέσεις και διαδικασία για την απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση καταδίκων και την ανάκληση αυτής

1. Για την απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αποφασίζει κατόπιν αιτήσεως του καταδίκου, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Ο κατάδικος δεν κλητεύεται ούτε εμφανίζεται ενώπιον του Συμβουλίου, μπορεί όμως να υποβάλει έγγραφο υπόμνημα. Εάν το Συμβούλιο κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο, μπορεί να διατάξει την ενώπιόν του εμφάνιση του καταδίκου. Η απόλυση χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός εάν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδίκου, κατά την έκτιση της ποινής του, καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Αν η διεύθυνση του καταστήματος κράτησης του καταδίκου κρίνει ότι δεν συντρέχουν προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης του άρθρου 110B, υποβάλλει σχετική αναφορά με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος στον Εισαγγελέα των Πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει στο συμβούλιο. Στην έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας γίνεται ειδική μνεία στο οικογενειακό και ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον του καταδίκου, με ιδιαίτερη αναφορά στις σχέσεις του με τα πρόσωπα με τα οποία ενδέχεται να συνοικήσει εάν του χορηγηθεί η απόλυση αυτή.

2. Αν η αίτηση για απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν γίνει δεκτή, νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί τέσσερις (4) μήνες μετά από την απόρριψη.

3. Για την ανάκληση αποφασίζει το ίδιο Δικαστικό Συμβούλιο, ύστερα από αίτηση του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Ο κατάδικος κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση του Δικαστικού Συμβουλίου. Η απόλυση κατ' άρθρο 110B ανακαλείται οποτεδήποτε με διάταξη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής κατόπιν αιτήσεως του καταδίκου.

4. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, για να προληφθεί κίνδυνος της δημόσιας τάξης, ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών του τόπου διαμονής εκείνου που απολύθηκε, μπορεί να διατάξει την προσωρινή σύλληψή του, ύστερα από την οποία προκαλείται αμέσως, με τη νόμιμη διαδικασία, η απόφαση για την ανάκληση. Σε περίπτωση οριστικής ανάκλησης, θεωρείται ότι αυτή επήλθε από την ημέρα της σύλληψης».

Β. Στον Ποινικό Κώδικα μετά το άρθρο 129 προστίθεται άρθρο 129Α ως εξής:

«Άρθρο 129Α

Απόλυση ανηλίκων υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Ανηλικοί οι οποίοι καταδικάστηκαν σε ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, μπορούν, κατόπιν αιτήσεώς τους, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως

αυτός ορίζεται στο άρθρο 283Α Κ.Π.Δ., εφόσον έχουν εκτίσει το 1/3 της ποινής τους. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται με έκθεση της Κοινωνικής Υπηρεσίας του καταστήματος κράτησης και έκθεση της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων. Στις εκθέσεις αυτές γίνεται ειδική μνεία στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον του καταδίκου, με ιδιαίτερη αναφορά στις σχέσεις του με τα πρόσωπα με τα οποία ενδέχεται να συνοικήσει εάν του χορηγηθεί η απόλυση αυτή. Ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

2. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί να χορηγηθεί, αν ο ανήλικος δεν έχει παραμείνει σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής του.

3. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση μπορεί να ανακληθεί, όταν ο ανήλικος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν και πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεών του, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέστηκε, δεν παρέχει την προσδοκία ότι στο μέλλον θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129.

4. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται, όταν ο ανήλικος, κατά το χρονικό διάστημα που διαρκεί η εν λόγω απόλυση, τελέσει από δόλο πράξη - που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν πλημμέλημα - για την οποία καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως. Σε περίπτωση άρσης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129.

5. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται, όταν ο ανήλικος, κατά το χρονικό διάστημα που διαρκεί η εν λόγω απόλυση τελέσει πράξη - που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα- για την οποία καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως. Στην περίπτωση αυτή ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή και ο ανήλικος αποκτά το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129, αφού παραμείνει στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παράγραφοι 1 και 4. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, εάν κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 129 χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα να θεωρείται η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση ήδη εκτιθείσα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παράγραφος 7. Εάν κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 129, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 129 παράγραφος 7, τότε αίρεται η χορηγηθείσα απόλυση κατ' άρθρο 129 και ο κατάδικος αποκτά το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129, αφού παραμείνει στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παράγραφοι 1 και 4.

6. Αντίστοιχα ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 110B παράγραφοι 3 και 7, 110Γ παράγραφος 1 εδάφιο τρίτο

και παράγραφος 3 εδάφιο τρίτο, 129 παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο και τρίτο, παράγραφος 4 εδάφιο πρώτο, παράγραφος 5 εδάφιο πρώτο, παράγραφοι 8 και 10.»

Γ. Στον Ποινικό Κώδικα μετά το άρθρο 173 προστίθεται άρθρο 173 Α ως εξής:

«Άρθρο 173Α

Παραβίαση περιορισμού κατ' οίκον με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Όποιος, κατά το χρόνο που τελεί υπό ηλεκτρονική επιτήρηση, με πρόθεση: α) αφαιρεί, καταστρέφει, φθείρει ή με οποιονδήποτε τρόπο επεμβαίνει στη συσκευή ή στο σύστημα ηλεκτρονικής επιτήρησης ή β) με οποιονδήποτε τρόπο αλλοιώνει τα συναφή με την επιτήρηση δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος, κατά το χρόνο που τελεί υπό ηλεκτρονική επιτήρηση, εκμεταλλευόμενος βλάβη ή μη ορθή λειτουργία της συσκευής ή του συστήματος ηλεκτρονικής επιτήρησης, διαφύγει από την επιτήρηση των αρμοδίων αρχών.

Η ποινή των παραπάνω αδικημάτων εκτελείται ολόκληρη μετά την έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε ή θα επιβληθεί για την πράξη για την οποία ο ηλεκτρονικά επιτηρούμενος ήταν κρατούμενος.

2. Οποιοσδήποτε συμμετέχει στις παραπάνω πράξεις τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Αν ο συμμετέχων έχει την ιδιότητα του σωφρονιστικού ή αστυνομικού υπαλλήλου ή του αρμόδιου για την ηλεκτρονική επιτήρηση υπαλλήλου, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι οκτώ ετών.»

Δ. Στο άρθρο 182 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 3 με το εξής περιεχόμενο:

«3. Με την ποινή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου τιμωρείται όποιος, κατόπιν υποβολής του σε κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, παραβιάζει περιορισμούς που του έχουν επιβληθεί νόμιμα στην ελευθερία της διαμονής του και τις σχετικές υποχρεώσεις του.»

Άρθρο 2

Τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Α. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται η φράση «και ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση».

Β. Στο άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μετά την παράγραφο 2 προστίθεται νέα παράγραφος με αριθμό 3 ως εξής, αναριθμouμένων των λοιπών παραγράφων σε 4, 5 και 6 αντιστοίχως :

«3. α) Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 283Α, επιβάλλεται μόνον εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 και κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι άλλοι περιοριστικοί όροι δεν επαρκούν για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 296, υπό την προϋπόθεση ότι ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα, έχει γνωστή διαμονή στη χώρα και:

αα) έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατούμενου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και

από την συνδρομή ενός εκ των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του, ή

ββ) κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενη αμετάκλητη καταδίκη του για ομοειδή αξιόποινή πράξη, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα.

β) Εάν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στο νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη ή εάν το έγκλημα τελέσθηκε κατ' εξακολούθηση ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, μπορεί να διαταχθεί ο κατ' οίκον περιορισμός του με ηλεκτρονική επιτήρηση και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης και την εν γένει προσωπικότητα του κατηγορούμενου, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι το μέτρο αυτό παρέχει βάσιμα την προσδοκία ότι ο τελευταίος δεν θα διαπράξει άλλα εγκλήματα. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε καταδίκους για τα κακουργήματα του άρθρου 23 του ν. 4139/2013, των άρθρων 187, 187Α, 336, 338, 339 παράγραφος 1, περιπτώσεις α' και β', 342 παράγραφοι 1 και 2, 348Α παράγραφος 4, 351Α παράγραφος 1, περιπτώσεις α' και β' και 3, 380 παράγραφοι 1 εδάφιο δεύτερο και 2 και 299 παράγραφος 1, εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, δεν αναγνωρίστηκαν, κατά την επιμέτρηση της επιβληθείσας ποινής, ελαφρυντικές περιστάσεις.

γ) Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιβληθεί κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση του κατηγορουμένου και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στην περίπτωση α' και πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου. Στην περίπτωση αυτή, το ανώτατο όριο διάρκειας του περιοριστικού όρου είναι έξι μήνες.

δ) Μόνο η κατά νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την επιβολή του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση. Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν διατάσσεται χωρίς να προηγηθεί σχετικό αίτημα του κατηγορουμένου. Μόνο το γεγονός της μη υποβολής τέτοιου αιτήματος από τον τελευταίο δεν τον καθιστά δίχως άλλο ύποπτο φυγής ή διάπραξης νέων εγκλημάτων και αυτό δεν αρκεί για την επιβολή της προσωρινής κράτησης.

ε) Εάν ο κατηγορούμενος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, είναι δυνατή η αντικατάστασή τους με προσωρινή κράτηση κατά το άρθρο 298. Σε περίπτωση όμως τέλεσης από τον κατηγορούμενο του εγκλήματος του άρθρου 173 Α, ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση αντικαθίσταται με προσωρινή κράτηση.

στ) Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται και για ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εφόσον η πράξη για την οποία κατηγορείται, όταν τελείται από ανήλικο, απειλείται στο νόμο με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών. Στην περίπτωση αυτή ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες και μπορεί να παρατείνεται μόνο για τρεις μήνες από το δικαστήριο, στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 291. Το αίτημα για κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική

επιτήρηση υποβάλλεται σωρευτικά από τον ανήλικο κατηγορούμενο και από εκείνον που έχει την επιμέλειά του. Εάν ο ανήλικος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή τελήσει το έγκλημα του άρθρου 173 Α., είναι δυνατή η αντικατάστασή του με προσωρινή κράτηση.»

Γ. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής :

«Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί αντί: α) για κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, όταν το μέτρο αυτό δεν επαρκεί ή δεν μπορεί να επιβληθεί λόγω έλλειψης γνωστής διαμονής του κατηγορουμένου στη χώρα ή λόγω μη υποβολής από τον τελευταίο σχετικού αιτήματος να υποβληθεί σε αυτό και β) για περιοριστικούς όρους – εάν αιτιολογημένα κριθεί ότι τα υπό στοιχεία α' και β' μέτρα δεν επαρκούν – εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου αυτού, μόνον αν ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα και δεν έχει γνωστή διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατούμενου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και από τη συνδρομή των ανωτέρω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανόν, όπως προκύπτει από προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες του για ομοειδείς αξιόποινες πράξεις, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα.

Δ. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής :

«6. Η παράγραφος 4 εφαρμόζεται και για ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εφόσον η πράξη για την οποία κατηγορείται απειλείται στο νόμο με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών».

Ε. 1. Ο τίτλος του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται με τον τίτλο:

«Διαδικασία μετά την απολογία».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής :

«1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282 ο ανακριτής, αμέσως μετά την απολογία του κατηγορουμένου, μπορεί να τον αφήσει ελεύθερο ή να εκδώσει διάταξη που να του θέτει περιοριστικούς όρους ή, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του προηγούμενου άρθρου, να εκδώσει διάταξη επιβολής κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ή, αν τα ανωτέρω μέτρα δεν επαρκούν, να εκδώσει ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης, αφού προηγουμένως και σε κάθε περίπτωση λάβει τη γραπτή σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα.»

ΣΤ. Μετά το άρθρο 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 283Α ως εξής:

«Άρθρο 283Α

Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Ως «κατ' οίκον περιορισμός» νοείται η επιβολή στον κατηγορούμενο της υποχρέωσης να μην εξέρχεται από

συγκεκριμένο και ειδικά ορισμένο στη διάταξη του ανακριτή κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων, που αποδεδειγμένα συνιστά τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του. Για το σκοπό αυτόν ο κατηγορούμενος επιτηρείται με τη χρήση πρόσφορων ηλεκτρονικών μέσων. Ο κατηγορούμενος υποχρεούται να μην επεμβαίνει ή επιδρά καθ' οιονδήποτε τρόπο στα ηλεκτρονικά μέσα και στα συναφή με την επιτήρηση δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Αρμόδια υπηρεσία παρακολουθεί και καταγράφει μέσω συστήματος γεωεντοπισμού μόνο τη γεωγραφική θέση του κατηγορούμενου και τηρεί σχετικό αρχείο.

2. Ως προς τη διάρκεια ισχύος του μέτρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και τη διαδικασία άρσης, εξακολούθησης ή παράτασής της εφαρμόζονται αναλόγως τα οριζόμενα στα άρθρα 287 και 288 Κ.Π.Δ..

3. Το κόστος των ηλεκτρονικών μέσων επιτήρησης φέρει ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 4. Για το σκοπό αυτόν με τη διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται η υποχρέωση προκαταβολής των εξόδων επιτήρησης για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες. Σε περίπτωση παράτασης της διάρκειας του μέτρου κατά το άρθρο 287, επιβάλλεται με το σχετικό βούλευμα η προκαταβολή των επιπλέον εξόδων. Αν για οποιονδήποτε λόγο αρθεί ή αντικατασταθεί το μέτρο πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού διαστήματος για το οποίο έχουν προκαταβληθεί τα έξοδα, τότε με τη σχετική απόφαση, διάταξη ή βούλευμα διατάσσεται η απόδοση της διαφοράς σε εκείνον που τα προκάτεβαλε. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί, καταδικασθεί ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, εφαρμόζεται ως προς τη διαφορά αντίστοιχα το άρθρο 303.

4. Σε περίπτωση μη προκαταβολής των εξόδων εντός της χορηγηθείσας από τον ανακριτή προθεσμίας, ο τελευταίος, μετά από πρόταση του εισαγγελέα, επιβάλλει προσωρινή κράτηση, εκτός εάν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι ο κατηγορούμενος στερείται την οικονομική δυνατότητα να τα καταβάλει, οπότε τα έξοδα επιβάλλονται στο Δημόσιο.

5. Εκείνος σε βάρος του οποίου επιβλήθηκε το μέτρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση κρατείται μέχρι να προκαταβληθούν τα σχετικά έξοδα που του επιβλήθηκαν. Αφού καταβληθούν αυτά, οδηγείται στο αρμόδιο όργανο για την προσαρμογή του τεχνικού μέσου επιτήρησης, μαζί με τη σχετική διάταξη του ανακριτή. Εάν στη δικαστική περιφέρεια, στην οποία επιβλήθηκε το μέτρο, δεν είναι αυτό δυνατόν, ο κατηγορούμενος οδηγείται χωρίς αναβολή στην πλησιέστερη δικαστική περιφέρεια, στην οποία λειτουργεί αρμόδιο όργανο. Αφού προσαρμοσθεί και ενεργοποιηθεί ο τεχνικός εξοπλισμός για την ηλεκτρονική επιτήρηση, οδηγείται στο προκαθορισμένο κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων και συντάσσεται έκθεση, αντίγραφο της οποίας εντάσσεται στη δικογραφία. Η διάρκεια του κατ' οίκον περιορισμού αρχίζει από την ημέρα έκδοσης της διάταξης επιβολής του.»

6. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο τελευταίο ως εξής:

«Εάν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και τα οριζόμενα στο άρθρο 283Α, με την εξαίρεση της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου.»

Άρθρο 3**Τροποποιήσεις του Σωφρονιστικού Κώδικα**

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 54 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999, Α' 291) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Μόνη η ιδιότητα του αλλοδαπού, του αστέγου ή του στερουμένου οικογενείας δεν αποκλείει τη χορήγηση αδείας. Ειδικοί περιοριστικοί όροι μπορεί να θεθούν στις παραπάνω κατηγορίες από το αρμόδιο όργανο για την παρακολούθηση των κινήσεων τους από τις Υπηρεσίες Επιμελητών Ανήλικων ή Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής. Όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, η παρακολούθηση του καταδίκου μπορεί να γίνεται με καταγραφή της γεωγραφικής θέσης του, μέσω συστήματος ηλεκτρονικής επιτήρησης από την αρμόδια αρχή με τήρηση σχετικού αρχείου. Για την εφαρμογή του όρου αυτού απαιτείται η συναίνεση του καταδίκου.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 56 του Σωφρονιστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στον κατάδικο στον οποίο χορηγείται άδεια μπορεί να επιβληθούν περιοριστικοί όροι, ιδίως ως προς τον τόπο διαμονής του και τον τρόπο διαβίωσής του. Τέτοιοι περιοριστικοί όροι μπορεί να είναι οι προβλεπόμενοι στις περιπτώσεις β', δ', στ' και η' της παραγράφου 3 του άρθρου 100 Π.Κ., διαζευκτικά ή σωρευτικά. Αν πρόκειται για έφηβο, η άδεια μπορεί να εξαρτηθεί και από τον όρο, ότι κατά την έξοδό του από το κατάστημα και την επιστροφή του θα συνοδεύεται από το γονέα ή το άτομο που ασκεί την επιμέλειά του ή από το πλησιέστερο συγγενικό του πρόσωπο. Ο κατάδικος που βρίσκεται σε άδεια υποχρεούται να παρουσιαστεί χωρίς καθυστέρηση στο αστυνομικό τμήμα του τόπου διαμονής του. Όταν ο κατάδικος εκτίει ποινή ισόβιας ή εικοσιπενταετούς κάθειρξης, η άδεια μπορεί να χορηγείται με τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού ή του εντοπισμού των κινήσεων με ηλεκτρονική επιτήρηση. Για την εφαρμογή του όρου αυτού απαιτείται η συναίνεση του καταδίκου.»

3. Μετά την παράγραφο 5 του άρθρου 56 του Σωφρονιστικού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 6, ως εξής:

«6. Ως προς την έννοια και τις ειδικές ρυθμίσεις εφαρμογής του κατ' οίκον περιορισμού και του εντοπισμού των κινήσεων με ηλεκτρονική επιτήρηση εφαρμόζονται αντίστοιχα οι ρυθμίσεις της παραγράφου 1, των εδαφίων πρώτου και τρίτου της παραγράφου 3 και των εδαφίων πρώτου και πέμπτου της παραγράφου 5 του άρθρου 283Α Κ.Π.Δ.. Ο κατάδικος σε βάρος του οποίου επιβλήθηκε ο όρος του κατ' οίκον περιορισμού ή του εντοπισμού των κινήσεων με ηλεκτρονική επιτήρηση, αφού καταβληθούν τα έξοδα που ορίστηκαν από το αρμόδιο συμβούλιο οδηγείται στο όργανο που έχει οριστεί για την προσαρμογή του τεχνικού μέσου επιτήρησης, με τη σχετική απόφαση του συμβουλίου. Εάν στο κατάστημα κράτησης στο οποίο επιβλήθηκε ο όρος δεν είναι αυτό δυνατόν, ο κατάδικος μέταγεται χωρίς αναβολή, με απόφαση του ίδιου συμβουλίου στο πλησιέστερο κατάστημα κράτησης στο οποίο λειτουργεί το όργανο αυτό. Αφού προσαρμοσθεί και ενεργοποιηθεί ο τεχνικός εξοπλισμός για την ηλεκτρονική επιτήρηση, οδηγείται στον προκαθορισμένο χώρο, ενώ συντάσσεται έκθεση, αντίγραφο της οποίας εντάσσεται στον ατομικό φάκελο (μητρώο) του καταδίκου.»

Άρθρο 4

1. Η επιλογή, προσαρμογή και εγκατάσταση των ηλεκτρονικών και λοιπών τεχνικών μέσων για την ηλεκτρονική επιτήρηση υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια και του αναγκαίου για το σκοπό αυτόν εξοπλισμού διενεργείται με κριτήριο την αποτελεσματική επιτήρηση των προσώπων αυτών, κατά τρόπο ώστε να γίνεται σεβαστή η προσωπικότητά τους και να συλλέγονται και υπόκεινται σε επεξεργασία μόνο εκείνα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι αναγκαία και πρόσφορα για την επίτευξη των σκοπών της ηλεκτρονικής επιτήρησης, οι οποίοι συνίστανται στην ανάγκη διασφάλισης της συμμόρφωσης των επιτηρουμένων προσώπων προς τις εκ του νόμου υποχρεώσεις τους και την προστασία του κοινωνικού συνόλου δια της αποτροπής, πρόληψης και καταστολής νέων εγκλημάτων.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών, προσδιορίζονται το είδος, οι προδιαγραφές και η διαδικασία προμήθειας των ηλεκτρονικών και λοιπών τεχνικών μέσων και εξοπλισμών και συστημάτων επιτήρησης, η εγκατάσταση, η λειτουργία και η συντήρηση αυτών, η ενδεχόμενη πιλοτική περίοδος λειτουργίας του συστήματος, ο τρόπος παρακολούθησης και καταγραφής της γεωγραφικής θέσης των επιτηρουμένων προσώπων, η δαπάνη που θα βαρύνει κάθε επιτηρούμενο πρόσωπο και ο τρόπος καταβολής της, η έναρξη εφαρμογής του μέτρου και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την τεχνική και επιχειρησιακή υλοποίησή του.

Με το ίδιο διάταγμα ορίζονται τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, στα οποία μπορεί να ανατεθεί η υλοποίηση και η λειτουργία του συστήματος της ηλεκτρονικής επιτήρησης των υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια, καθώς και η υπηρεσία που εποπτεύει, ελέγχει και παρακολουθεί τη διαχείριση του συστήματος από τα ανωτέρω πρόσωπα.

Επίσης, με το ίδιο διάταγμα προσδιορίζεται κάθε θέμα σχετικό με το είδος των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας, τη συλλογή, την αποθήκευση, τη χρήση και τους αποδέκτες των δεδομένων αυτών, το χρονικό διάστημα τήρησης αυτών, τα οργανωτικά και τεχνικά μέτρα για την ασφάλεια της επεξεργασίας τους, τη διαδικασία καταστολής των δεδομένων αυτών μετά το πέρας των σκοπών επεξεργασίας τους, τα δικαιώματα των φυσικών προσώπων στα οποία αφορούν τα δεδομένα, τη γνωστοποίηση της επεξεργασίας και τον έλεγχο από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και κάθε άλλο θέμα σχετικά με τα δεδομένα αυτά, σύμφωνα με τις βασικές αρχές του ν. 2472/1997.

Αθήνα, 12 Σεπτεμβρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ι. Στουρνάρας

Χ. Αθανασίου

Αριθμ. 221/24/2013

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Ηλεκτρονική επιτήρηση υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια»

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου, καθιερώνεται σύστημα ηλεκτρονικής επιτήρησης υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια. Ειδικότερα:

1. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται συγκεκριμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (Π.Κ., π.δ. 283/1985) και προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

α. Επιτρέπεται η απόλυση καταδίκων υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, κατόπιν αίτησής τους και υπό τις ρητά οριζόμενες προϋποθέσεις.

β. Καθορίζονται: αα) οι αξιόποινες πράξεις για τις οποίες δεν έχει εφαρμογή η προαναφερόμενη ρύθμιση, ββ) ο χρόνος που πρέπει πραγματικά να έχει εκτίσει ο κατάδικος στο σωφρονιστικό κατάστημα, γγ) οι λόγοι για τους οποίους επιτρέπονται προκαθορισμένες ώρες απουσίας του κατάδικου από τον τόπο του κατ' οίκον περιορισμού και οι υποχρεώσεις του, δδ) οι όροι και προϋποθέσεις για την ανάκληση ή την άρση της απόλυσης κρατουμένου κατά τα ανωτέρω.

γ. Οι υποθέσεις που αφορούν στην τέλεση αδικημάτων των απολυθέντων υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, εκδικάζονται κατά απόλυτη προτεραιότητα.

δ. Καθορίζονται αναλυτικά οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση υποδίκων (ενηλίκων και ανηλίκων).

ε. Θεσπίζονται οι ποινές που επιβάλλονται για την τέλεση πράξεων που συνιστούν παραβίαση του περιορισμού κατ' οίκον με ηλεκτρονική επιτήρηση. Μεταξύ άλλων, επιβάλλονται, κατά περίπτωση, φυλάκιση μέχρι έξι μήνες ή μέχρι ένα έτος, ενώ κάθειρξη μέχρι οκτώ έτη, επιβάλλεται σε περίπτωση συμμετοχής σωφρονιστικού ή αστυνομικού υπαλλήλου στις εν λόγω πράξεις.

(άρθρο 1)

2. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται συγκεκριμένες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (Κ.Π.Δ., π.δ. 258/1986) και προβλέπονται μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

α. Προστίθεται στον κατάλογο των περιοριστικών όρων, ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση και καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την αντικατάσταση αυτού με προσωρινή κράτηση.

β. Ορίζεται ως κατ' οίκον περιορισμός, η επιβολή στον κατηγορούμενο της υποχρέωσης να μην εξέρχεται από το καθορισμένο ως τόπο διαμονής/ κατοικίας κτίριο και η επιτήρηση αυτού με τη χρήση πρόσφορων ηλεκτρονικών μέσων.

γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με το κόστος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι:

- Το κόστος των ηλεκτρονικών μέσων επιτήρησης φέρει ο κατηγορούμενος, ο οποίος υποχρεούται να προκαταβάλλει τα έξοδα για το διάστημα επιτήρησης.

- Σε περίπτωση άρσης / αντικατάστασης του μέτρου πριν τη συμπλήρωση του διαστήματος για το οποίο έχουν προκαταβληθεί τα έξοδα, διατάσσεται η απόδοση της διαφοράς σε εκείνον που τα προκατέβαλε.

- Σε περίπτωση μη προκαταβολής των εξόδων επιτήρησης εντός της οριζόμενης προθεσμίας, επιβάλλεται προσωρινή κράτηση, εκτός αν αποδεικνύεται οικονομική αδυναμία του κατηγορουμένου, οπότε τα σχετικά έξοδα βαρύνουν το Δημόσιο. (άρθρο 2)

3. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται συγκεκριμένες διατάξεις του Σωφρονιστικού Κώδικα (Σ.Κ., ν. 2776/1999), σχετικά με τη χορήγηση αδειών και ειδικότερα :

α. Επιτρέπεται στις οριζόμενες κατηγορίες κρατουμένων (αλλοδαποί, άστεγοι, στερούμενοι οικογενείας), η επιβολή περιοριστικών όρων με παρακολούθηση από τις αρμόδιες υπηρεσίες ή όταν αυτό δεν είναι εφικτό, με καταγραφή της γεωγραφικής θέσης, μέσω συστήματος ηλεκτρονικής επιτήρησης.

β. Παρέχεται η δυνατότητα επιβολής σε καταδίκους που εκτίουν ποινή ισόβιας κάθειρξης ή εικοσιπενταετούς κάθειρξης, κατ' οίκον περιορισμού ή εντοπισμού κινήσεων με ηλεκτρονική επιτήρηση.

γ. Καθορίζονται, ρητά, οι προϋποθέσεις εφαρμογής των ανωτέρω ρυθμίσεων.

δ. Το κόστος επιτήρησης και στις ανωτέρω περιπτώσεις βαρύνει τον κατάδικο, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα. (άρθρο 3)

4. α. Προσδιορίζονται οι αρχές, βάσει των οποίων διενεργείται η ηλεκτρονική επιτήρηση υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια.

β. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση, με προεδρικό διάταγμα, όλων των θεμάτων, που αφορούν:

αα) στο είδος /προδιαγραφές και τη διαδικασία προμήθειας των ηλεκτρονικών και λοιπών τεχνικών μέσων επιτήρησης και εξοπλισμού, στην εγκατάσταση και συντήρηση αυτών,

ββ) στον τρόπο παρακολούθησης και καταγραφής της γεωγραφικής θέσης επιτηρουμένων και την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

γγ) στις δαπάνες που βαρύνουν τον επιτηρούμενο και τον τρόπο καταβολής τους,

δδ) στην πιλοτική εφαρμογή του συστήματος και το χρόνο έναρξης εφαρμογής του μέτρου,

εε) στον ορισμό των προσώπων (φυσικών ή νομικών) στα οποία ανατίθεται η υλοποίηση και λειτουργία του συστήματος επιτήρησης, καθώς και της Υπηρεσίας που εποπτεύει και παρακολουθεί τη διαχείριση του συστήματος. (άρθρο 4)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν ανάληψη από το Δημόσιο του κόστους των ηλεκτρονικών μέσων επιτήρησης, στις περιπτώσεις οικονομικής αδυναμίας των κρατουμένων. (άρθρα 2 ΣΤ παρ. 4 και 3 παρ. 4)

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ κ.λπ.), καθώς και επί των προϋπολογισμών των φορέων του άρθρου 20 του ν. 4058/2012 (Μετοχικό Ταμείο Στρατού και Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων)

Ενδεχόμενη δαπάνη ή αύξηση εσόδων, κατά περίπτωση, από την επιβολή των προβλεπόμενων ποινών, σε περίπτωση παραβίασης του περιορισμού κατ' οίκον με ηλεκτρονική επιτήρηση. (άρθρο 1 Γ)

Αθήνα, 11 Σεπτεμβρίου 2013

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(Άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Ηλεκτρονική επιτήρηση υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα :

I. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν ανάληψη από το Δημόσιο του κόστους των ηλεκτρονικών μέσων επιτήρησης, στις περιπτώσεις οικονομικής αδυναμίας των κρατουμένων. (άρθρα 2 ΣΤ παρ. 4 και 3 παρ. 4)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού.

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ κ.λπ.), καθώς και επί των προϋπολογισμών των φορέων του άρθρου 20 του ν. 4058/2012 (Μετοχικό Ταμείο Στρατού και Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων)

Ενδεχόμενη δαπάνη, από την επιβολή των προβλεπόμενων ποινών, σε περίπτωση παραβίασης του περιορισμού κατ' οίκον με ηλεκτρονική επιτήρηση. (άρθρο 1 Γ)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των οικείων ως άνω φορέων, κατά περίπτωση.

Αθήνα, 13 Σεπτεμβρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

I. Στουρνάρας

X. Αθανασίου